

Quia ille uenit ad demoniaci oratione
liberat q̄ peccato aquo semel
penitendo mundat⁹ ē n̄ uult ma
le uiuendo reūti. Exclamans mul
tū disperpens eū exiit ab eo. Exi
turus ab homine sp̄s in mund⁹
disperpit eū. ac furenti clamore
terrūt intuentes. q̄a plerūq̄
diabolus dū de corde expellitur
actiores in eo tēptationes gene
rat quā prius exstauerat quando
hoc quietus possidebat. Et fact⁹
ē sic mortuus ita ut multi dice
rent q̄a mortuus ē. Jhs autē
tenens manū illi. eleuauit illū
et resurrexit. Quē hostis impius
iam fugere compulsus stauit.
ac mortuo simile reddidit. hūc
pius saluator mitis sue dextere
tactu leuauit. q̄ sicut uerū se
ēē dñi potentia saluandi datur.
ita uerā se habuisse naturā more
tactus humani declarauit. Ne
gat autē manicheus infans uera
citer eū carne indutū fuisse
s̄ ipse eū tot languentis suo
tactu erexit. mundauit. illumi
nauit. heresim illi⁹ et ante quā
nata ēēt damnauit. Et cū intro
isset in domū discipulū ei⁹ secreto

interrogabant eū. Q̄ nos non
potuim⁹ eicere eū. Et dixit illis.
hoc gen⁹ in nullo potest eicere
n̄ in oratione et ieiunio. Dū docet
ap̄los quom⁹ demon nequissim⁹
debeat expelli. om̄s instituit
aduita. Vt scilicet nouerim⁹ gra
uiora quēq̄ ut immundoz sp̄um
ut hominū temptam̄ta. ieiuniis
et orationib⁹ eē supanda. Nam
quoq̄ dñi cū multatione nr̄oz
scelerū fuerit accensa. hoc
remedio singulari posse placari.
Ieiunū autē generale ē. nō
solū ab esculis s̄ et acunctis ille
celestib⁹ carnalib⁹. immo ab om̄ib⁹
uitioz continere passionib⁹.
Sic et oratio generalis. n̄ inūb
solū ē. quib⁹ diuinā clementiā
inuocam⁹. uerū etiā in om̄ib⁹
quē inobsequiū nr̄i conditoris
fidei deuotione gerim⁹. Teste
ap̄lo q̄ ait. Semp gaudere sine
int̄missione orate. Quomodo
enī quis om̄ib⁹ horis atq̄ mom
tis sine int̄missione dñi potest
inuocare sermonib⁹. S̄ tunc
sine int̄missione oram⁹. cū ea
solū opa gerim⁹ quē pietati
nos nr̄i commendat auctoris

